

Míč

Instrukce k realizaci:

Žáci včetně pedagoga sedí v kruhu. Pedagog seznámí žáky s následujícími pravidly:

- Budeme si házet míčem. Já hodím první a řeknu nějaké slovo. Žák, kterému míč hodím, má říct správné slovo. Správné slovo znamená takové, které se hodí k mému slovu. Například, já řeknu „bílá“ a očekávám, že správné slovo je „zelená“ nebo „modrá“ nebo jakákoliv jiná barva.
- Další pravidlo je, že až zazní čtyři správná slova, páté slovo se může měnit. Páté, nebo kterékoliv další. Například: bílá, modrá, červená, fialová, pes, kočka, vlaštovka, had...
- Hráči nesmí říct název okruhu, v našem případě slovo „barvy“ a „zvířata“.
- Nesmí se zopakovat slovo, které již bylo řečeno.
- Komu byl hozen míč, musí reagovat, jinak vypadává.

Opakuji, kdo vypadává:

- Ten, kdo změnil slovo dřív, než zazněla čtyři slova ze stejného okruhu.
- Ten, kdo neumí zareagovat, dlouho drží míč a nemluví.
- Ten, kdo řekl název okruhu nebo zopakoval slovo, které již ve hře zaznělo.

Cíl: Procvičování hrubé motoriky, pozornosti, pohotovosti. Žáky hra vede ke spolupráci, podporuje jejich soutěživost.

Doporučený věk: je vhodná pro žáky nižšího i vyššího stupně základní školy, pro středoškoláky, rovněž pro žáky s lehkou mentální retardací.

Případná rizika spojená s aplikací: Při vhodném pedagogickém vedení tato hra nemá rizika.

Poznámky: Je dobře použitelná v různých výukových předmětech (v českém jazyce je takto možné procvičit slovní druhy, v prvouce názvy rostlin, zvířat apod.). Pedagogové si mohou hru modifikovat podle vlastních potřeb. Tato verze vznikla ve spolupráci se žáky. Žáci vymysleli například další výhodné pravidlo, které vzniklo v důsledku toho, že hyperkinetičtí žáci, kteří v úvodu hry vypadli, nevydrželi sedět a jenom nečinně přihlížet, tudíž další průběh narušovali svým neklidem. Žáci dali podnět, necht' vypadnuvší jedinci hrají dál s ostatními, ale nemluví. Poslední pravidlo tedy zní: Vypadnutému hráči můžeme míček přihrát, ale ten ho beze slov odehraje někomu dalšímu.

Pro hry se také doporučuje domluvit se s dětmi na určitých pravidlech, například:

- To, co se ve skupině řekne, je důvěrné.

- Neskáčeme si do řeči.
- Nemluvíme vulgárně.

Další hry, například časově náročnější a zpětnovazebné, najdete v těchto knihách:

NADEAU, M. (2011) *Relaxační hry s dětmi: pro děti od 4 do 10 let*. Překlad Kristyna Křížová. Vyd. 2. Praha: Portál.

ŽÁČKOVÁ, H. a JUCOVIČOVÁ, D. (2008). *Relaxace nejen pro děti s ADHD: máte neklidné, nesoustředěné dítě?*. 4. vyd. Praha: D + H.

MÜLLER, E. (2016). *Příběhy z měsíční houpačky: autogenní trénink pro děti od 4 let*. Překlad Eliška Závodná. Vydání čtvrté. Praha: Portál.

Zdroj: Vzdělávací program Terapeutická práce s dětmi jako součást výchovného procesu; akreditace MŠMT ČR pod číslem: 5000016/1150. In: Gavendová, N., (2009). *Pedagogická intervence u dětí s poruchami chování*. Slezská univerzita v Opavě. Vzdělávací centrum v Krnově. Metodický materiál v rámci projektu e-learningu v oblasti vzdělávání pedagogů v Moravskoslezském kraji OP VK č. (CZ.1.07/1.3.05/11.0008). s. 20–21.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ